

03.01.2015 - Nytårsforsætter og det, vi sætter os for

Hvad enten vi sprang lige ind i det, mødte det siddende, eller måske endda sov fra det eller ind i det. Så er det her. Det nye år. Så nyt, at vi knapt nok har nået at betræde det.

Årets sidste aften og de første januardage er en skønsom blanding af festlighed og vemodighed, synes jeg. Vi skal tage afsked med det gamle år og på samme tid sige god dag og velkommen til det nye med alle de forhåbninger og ønsker, vi måtte have for det.

Mange af os har også i år en del forsætter, det vi sætter os for, og som ofte går ud på noget, vi enten vil undlade at gøre, noget vi vil gå i gang med, gøre mere af eller meget mindre af.

Ganske ofte har jeg, som så mange andre, besluttet, at nu, fra lige nu, i dette nye år, vil jeg holde op med at spise chokolade (i hvert fald så rigelige mængder), motionere mere, være mere glad, gå tidligere i seng, kun drikke rødvin om lørdagen, tabe femotte kilo, skælde mindre ud på andre og mig selv, være mere glad og ligeglad og bekymre mig mindre.

Være mere nærværende, arbejde mere, være mere fokuseret, og bruge mere tid med ungerne, kæresten, familie og venner. Hvor ofte har jeg ikke lovet mig selv, at i år, dette år, vil jeg altså, eller dette år vil jeg altså ikke... Og sådan er det, tror jeg. Når noget nyt begynder, har vi ofte brug for at sætte os noget for. At have forskellige forsæt for os selv i det nye, så ganske ubrugte år.

Hos mig var julen god og venlig, og nytåret med, fordi begge dele rummede både festlighed, glæde, vemod og eftertænkksomhed. Det var sådan, som det skulle være. Det var godt.

Juleaften og juledagene susede af sted. Jublede, da mine unger kom hjem i julen, jublede, mens de var her, og jublede, da jeg kunne vinke farvel, pakke stadsen væk, hælde træet ud og omsider sætte fine tulipaner i vasen på mit bord, skrive et par linjer, læse i min bog og nyde god kaffe imens.

Forsætter, håb og ønsker

Så blev det nytår.

Et nyt år med alle dets forsætter og sætten sig noget for.

Her sad jeg så efter de gode og hurtige juledage med kære mennesker, nu i min mere rolige stue med tulipanerne for at tænke over det, der skulle være mine

forsætter i det nye år og over det, jeg ville sætte mig for. Og dertil også flere mål og planer, som jeg synes, det også kan være vigtigt at have tænkt over.

I år kunne jeg derimod ikke rigtig komme på så mange forsætter, som jeg plejer. Ikke fordi, jeg ikke (stadig) gerne vil være både tyndere, pænere, gladere, mere fokuseret og meget andet. Men de forsætter har jeg jo haft før, og de plejer som regel at gå over af sig selv. Med det at sætte mig noget for gik det straks lettere, for jeg har rigtig meget, jeg vil sætte mig for, og det ved jeg, jeg både kan og vil gøre noget ved.

Måske er mine forsætter derved med tiden mere blevet til noget, jeg sætter mig for, men i høj grad også til håb og ønsker for det nye år. Håb om og et ønske om det, der handler om mine kære og mig, naturligvis. Et ønske om, at vi må komme godt og vel igennem et år mere, men også for mennesker, landet og verden i det hele taget.

Velvidende, at meget afhænger af det, vi når, men at endnu mere måske handler om det, der når os, og ikke mindst om, hvordan vi forholder os hertil.

Med Piet Heins Gruk vil jeg ønske jer alt det bedste i det nye år. Både med jeres forsætter, det I sætter jer for, det, I når, og det, der når jer:

"Jeg ønsker for det nye år

at alle ord tilbage får

den uforvekselige klang

de åbenbart har haft en gang.

Så fred bliver fred, og ven bliver ven

og alle ord, hver gang, de lyder

betyder just, hvad de betyder"

Og så glæder jeg mig rigtig meget til i det nye år her i klummen at skrive mere om livet, som det former sig for både børn, unge og voksne. Om alt det, der hører med til at være menneske og de glæder og udfordringer, der knytter sig hertil. Tak fordi I læser med. Tak for jeres spørgsmål og bidrag til Brevkassen. Jeg ser frem til at høre fra jer også i det nye år, også hvis I har et emne, I kunne tænke jer belyst eller taget op i klummen eller Brevkassen.